

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από το ακριτικό νησί της Γαύδου

του Ευτύχιου Μιχελαράκη
Συνταξιούχο καθηγητή ΤΕΙ Κρήτης

Ο Βασίλης ο Ζαχαρόπουλος δεν είχε πάει ποτέ στο νησί της Γαύδου. Δεν είχε γνωρίσει ποτέ κανένα από τους λίγους και ξεχασμένους κατοίκους του. Η προσωπικότητα όμως και η Παιδεία του ανδρός τον οδηγούσε, μέσα από τον Ακαδημαϊκό του ρόλο, πρώτιστα να δημιουργεί και να επεν-

ένα τέτοιο σύστημα που άμεσα θα μπορούσε να στείλει και να πάρει ζωτικές πληροφορίες για την κατάσταση ασθενούς σε απομακρυσμένες περιοχές, όπως η Γαύδος, και να σωθεί μια ζωή. Όμως, η εγκατάσταση αυτού του συστήματος επέφερε και πολλή άλλη θετικά αποτελέσματα για το

“ Η προσωπικότητα και η Παιδεία του τον οδηγούσε, μέσα από τον Ακαδημαϊκό του ρόλο, να δημιουργεί και να επενδύει την γνώση σε εκείνους που την έχουν ανάγκη. ”

δύει τη γνώση, θεωρητική και εφαρμοσμένη, σε εκείνους που την έχουν ανάγκη.

Ο Καθηγητής Ζαχαρόπουλος μαζί με την Ακαδημαϊκή του Ομάδα στήριξε την οργάνωση παροχής υπηρεσιών υγείας του νησιού της Γαύδου μέσω Τηλεϊατρικής. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα λειτούργησε

νησί. Με την αγαστή και επίμονη συνεργασία του Τμήματος Τηλεϊατρικής του αείμνηστου Καθηγητού Ζαχαρόπουλου και του Τμήματος Νοσηλευτικής του ΤΕΙ μας, και για τέσσερα χρόνια (1999-2003), μέσω εκπόνησης Ευρωπαϊκού Προγράμματος, έγινε δυνατόν να αναπτυχθούν παράλληλα το

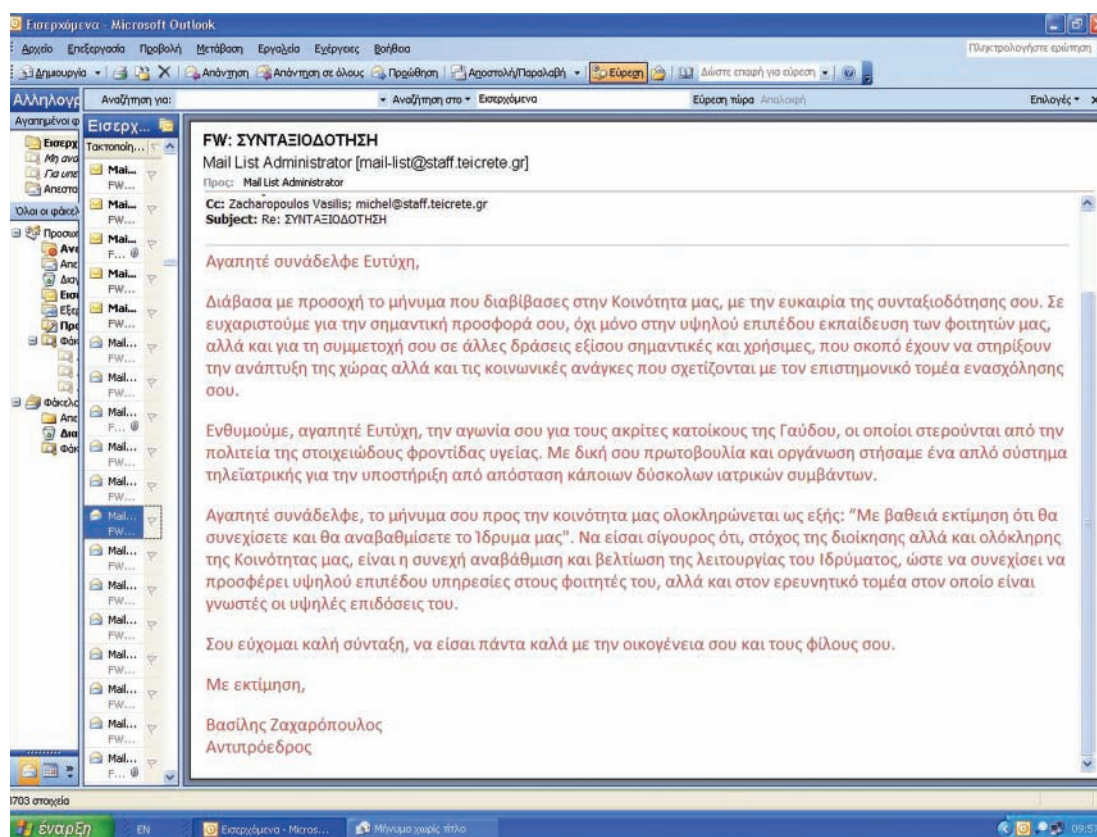

Αγροτικό Ιατρείο, με μόνιμο Ιατρικό και Νοσηλευτικό προσωπικό, κάτι που ισχύει ακόμα, μέσω του Κέντρου Υγείας Καντάνου Χανίων, πράγμα πολύ σπάνιο για ακριτική περιοχή. Για την στήριξη αυτού του Προγράμματος και πάντα σε συνεργασία με την Κοινότητα της Γαύδου και του επίσης αξιωματικού Προέδρου της Θεοφιλή Τσιριντάνη, εγκαταστάθηκε και το σύστημα ασυρμάτου τηλεφωνίας, γραμμή ISDN, τεράστια σημασία για την τηλεφωνική επικοινωνία των νησιωτών, που έως τότε ήταν σχεδόν ανύπαρκτη ή πρωτόγονη. Έτσι, το νησί που σταδιακά ερήμωνε και οι λιγιστοί του κάτοικοι το εγκατέλειπαν, μέσω αυτών των απλών αθόρυβων παρεμβάσεων - γιατί ο Καθηγητής ήταν αθόρυβος αλλά ουσιαστικός- σε βασικές υποδομές, σήμερα αργά αλλά σταθερά αναπτύσσεται και ευδοκιμεί.

Ούτε οι κάτοικοι του νησιού γνώρισαν ποτέ το Βασίλη Ζαχαρόπουλο, όμως κάθε φορά που θα απαλύνεται ο πόνος από την αρρώστια τους, θα μνημονεύεται το όνομα και η προσωπικότητα του ανδρός.

Σε ό,τι αφορά τη διαπροσωπική και Ακαδημαϊκή μου σχέση, είμαι τυχερός που γνώρισα και συνεργάστηκα με τον Άνθρωπο. Ξέρω ότι από εκεί που είναι τώρα ούτε μας βλέπει ούτε μας ακούει, ξέρω όμως επίσης ότι κάποιος από εμάς ή όλοι μας θα πρέπει εμείς να συνεχίσουμε να τον ακούμε, γιατί το έργο και οι προσπάθειες του μας μιλούν καθημερινά. Και ένα μόνο μας ζητά για να συνεχίσει να είναι ανάμεσα μας, τη συνέχιση αυτού του έργου και των προσπαθειών του.

Αιμύνηστε Συνάδελφε, σε ευχαριστώ.

Στον χαιρετισμό του προς τον Ε.Μιχελαράκη όταν συνταξιοδοτείται, ο Βασίλης Ζαχαρόπουλος δεν ξεχνά τη συνεργασία τους στη Γαύδο.